

Njena smrt je bila zame strašna kazen.

— O, ko bi mogel obrniti čas: po golih kolenih bi romal nazaj
čez ščavje in bodičevje po vsej lehkomišelnosti zavihrani in ne-
spametno razstlani dobi, začel bi od kraja in živel bi čisto, kre-
postno, zares modro življenje in Berti, nedolžni golobičici beli,
bi s samim cvetjem potresal pot življenja...! (Konec prihodnjič.)

Stano Kosovel:

Janez Krstnik.

Jaz sem pot, ki pónji Jagnje med grešnike pride!...

Glejte moj pas,

čujte moj glas:

Noč dozoreva, kmalu nam solnce vzide...

Resen gre čas:

Vsako preštej oblačila, umij si obraz,

v lastno notranjost obrni pogled,

da Izveličarju raven med nami bo svet!...

Glejte, le glejte!... Mladika je ozelenela!

Čas za izhod

je iz zablod;

znamenje svetlo izšlo je iz vrst Izraela!

Kratek je prst,

ki vam pokoro oznanja in hladen moj krst;

a On, ki pride za mano, bo ogenj, in ločil bo zrnje od
slamnatih bilk in plevela...

Voda se zлива čez žejnega, potok čez sušo;

imaš li kaj —

revežu daj!

Préveč, cestninar, ne terjaj in misli na dušo!

A ti vojščak,

skušaj postati pravici enak,

ker tudi tebi v rešitev je Jagnje poslano:

Vsako krivično drevo bo s sekuro ostró pokončano...

Jaz grem pred Njim, da Mu steze med ljudstvom utrem;

kdor ni od kamna med vami,

vest in duh v njem naj se zdrami,

kajti kraljestvo je božje prišlo že med nas —

čujte, o čujte moj glas!